

og sørge for, at Arbejdstiden kan blive reguleret saaledes, at de flest Mulige kunne blive beskæftigede, men det ster ikke ved, at man gjør det muligt for den enkelte Arbejder at arbejde Nat og Dag og saaledes staae Andre, saa at de ikke kunne faae Noget at bestille. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, hvorledes der skal kunne føres Kontrol med Gjenemførelsen af en Lov som denne. Jeg svarer dertil, at Kontrollen med Loven vil blive ført, naar Folket er kommet til Beviisthed om, hvad en saadan Lov betyder, saa skulde de nok vide at føre Kontrol med Loven, naar det er gaaet op for dem, at det angaar deres egen økonomiske Velfærd. Og skulde der vise sig uheldige Virkninger, saa kunne de opponere og klage til rette Tid og Sted, saa at Loven kan forandres; vi give jo ikke Love for evige Tider. Denne Lov vil være ligejaa let at føre Kontrol med som enhver anden. Det ærede Medlem mener dernæst, at naar man vil have Arbejdstiden indskrænket derved, at der ikke arbejdes om Søndagen, maa man være tilfreds med den Løn, man fortjener de 6 Dage om Ugen, idet man da maa fortjene saa meget, at man ikke mener at behøve at arbejde om Søndagen. Det ærede Medlem har altsaa den Mening — jeg taler bestandig i Modhætning til det ærede Medlem, der taler om den Enkelte, medens jeg taler om det Almindelige — at man i det Hele kan gaa ind paa det Ræsonnement, at man er tilfreds med Lønnen de 6 Dage om Ugen, naar man ikke vil arbejde paa den 7de Dag. Nei, Forholdet er det, at det, som Arbejderne ville, er, at der kan blive Arbejde for et saa stort Antal som muligt, idet Arbejderne se paa, at ikke alene de kunne leve selv, men at ogsaa deres Medarbejdere kunne klare sig. De vide altsor godt, at hvad der rammer disse i Dag, kan ramme dem selv i Morgen, og at naar de i Virkeligheden skulle arbejde til Nytte for sig selv, skulle de arbejde paa at faae saadanne Ting gennemførte, som kunne regulere Arbejdstiden, saa at de kunne faae Arbejde nok. Derfor ere de ikke tilfredse med den Løn, som de kunne faae ved at arbejde 6 Dage om Ugen, med Arbejdslønnen, som den er nu, men de ville være tilfredse med at arbejde 6 Dage om Ugen, naar de faae en ordentlig Løn derfor, og de ville indskrænke Arbejdstiden til de 6 Dage, saaledes at der i disse 6 Dage kan blive Arbejde til saa Mange saa muligt. Det ærede Medlem tænker bestandig paa de Enkelte, men derom dreier det sig sandelig ikke. Det ærede Medlem vil have Værtshusene lukkede. I den Henseende slutter jeg mig til det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds (Bertelsen). Jeg veed ikke,

hvorfor man skal lukke Værtshusene den Dag, da Arbejderne ere fri, naar det skal tillades at holde dem aabne alle de andre Dage. Man kan godt modvirke Drifkeri og Sligt ad ganske andre Veie end ved at lukke Værtshusene. Der er det engelske System, men jeg tror dog ikke, at det vil være heldigt for dette Land at indføre det her. Der er et andet Land, som ligger os nærmere, og som vi have dagligt Samkvem med, nemlig Sverige; der er jo stor Beryelvirkning ellers mellem Danmark og Svensk, men hvem har ikke følt, hvor ubehageligt det er, naar man kommer til Sverige om Søndagen, ikke at kunne faae Noget at spise og drikke der. Jeg tror ikke, at Nogen vilde føle sig tilfreds med, at det ogsaa blev Tilfælde her i Landet. — Jeg tror hermed at have omtalt det Væsentligste af, hvad der er blevet sagt. Det ærede Medlem for Veile Amts 5te Valgkreds omtaler, at Fælles- og Andelsmeierier kunne staaes ved denne Lov. Dertil vil jeg sige, at jeg antager, at der vil komme saa mange Sagtyndige ind i det eventuelle Udvalg, at de ville kunne foranledige, at der træffes saadanne Bestemmelser, at Loven ikke kommer til at staae en Industri, der ikke bør staaes ved nogen Lov. Jeg kan i det Hele glæde mig ved, at alle de Medlemmer, der have havt Ordet, i større eller mindre Grad have stillet sig velvilligt til Lovforslaget, ligesom ogsaa den hvidærede Minister har stillet sig velvilligt dertil. Det har mødt Velvillie fra alle Sider undtagen fra et eneste Medlem, som har fundet det ubetimeligt, og jeg glæder mig yderligere over, at dette ærede Medlem ikke har formaaget at bevise, at det er det.

Chr. Jensen: Jeg skal ikke forlænge denne Forhandling, men kun gjøre nogle enkelte Bemærkninger. Er dette Lovforslag Frihed eller er det Tvang? Det er dog klart, at hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, rammer det baade den Ene og den Anden. Det skaffer en tvungen Frihed. Nogle gaar denne Frihed imod og Andre er den med. Det er altsaa en Tvangslov, men jeg skal nu ikke komme videre ind derpaa; jeg har jo udtalt mit Standpunkt. Om jeg vil komme til at staa ene i andre Spørgsmaal, naar disse Spørgsmaal komme frem, bliver der Tid til at tale om, naar de foresligge. Jeg er af den Slags Folk, der sige deres Hjertes oprigtige Mening uden at bryde sig om, hvad Andre sige derimod, og det er jo bedre at sige sin oprigtige Mening end at sige Noget, som man ikke fuldt ud mener. Jeg tror nu ikke, at dette Lovforslag vil gavne ved den tvungne Frihed for